ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Δεκεμβρίου 1986

σχετικά με σχέδιο της βελγικής κυβερνήσεως να χορηγήσει ενίσχυση για επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν από κατασκευαστή επίπεδης υάλου στο Moustier

(Τα κείμενα στη γαλλική και στην ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(87/195/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού έδωσε την ευκαιρία, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, στους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Ο βελγικός νόμος της 17ης Ιουλίου 1959 για τη θέσπιση και το συντονισμό των μέτρων για τη διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξης και τη δημιουργία νέων βιομηχανικών κλάδων και το βασιλικό διάταγμα εκτέλεσης του, της 17ης Αυγούστου 1959 (1), καθιέρωσαν γενικής φύσεως μέτρα ενισχύσεως της βελγικής οικονομίας, υπό τη μορφή ιδίως επιδοτήσεων επιτοκίου για τις πιστώσεις που προορίζονται για την πραγματοποίηση των επενδύσεων, κρατικών εγγυήσεων για τις πιστώσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις από τραπεζικούς οργανισμούς που έχουν τύχει επιδοτήσεως επιτοκίου και απαλλαγής από τη φορολογία ακινήτων επί πέντε έτη.

Κατά την εξέταση του εν λόγω νόμου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή επεσήμανε ότι πρόκειται για καθεστώς γενικών ενισχύσεων, επειδή δεν περιελάμβανε κανένα στόχο κατά τομέα ή περιφέρεια. Δεδομένου ότι το σύστημα αυτό εφαρμόζεται επί όλων των επενδύσεων, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων, περιφερειών ή τομέων, δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης ΕΟΚ. Η Επιτροπή, επειδή έλειπαν τέτοιου είδους διευκρινίσεις δεν μπορούσε να εκτιμήσει τις επιπτώσεις του εν λόγω καθεστώτος στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τον ανταγωνισμό, κυρίως δε το κατά πόσο συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Δεδομένου ότι πρόκειται για αυτό το είδος γενικών ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφάσισε να τις αποδεχθεί εφόσον πληρούσαν μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή είτε σχετικά με τα σχέδια εφαρμογής κατά περιφέρειες ή τομείς, ε΄τε, στην περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατόν, για τις σημαντικές επιμέρους περιπτώσεις εφαρμογής.

Δυνάμει της αποφάσεως 75/397/ΕΟΚ της Επιτροπής (2), η βελγική κυβέρνηση υποχρεούται να κοινοποιεί εκ των προτέρων και εγκαίρως στην Επιτροπή τις σημαντικές μεμονωμένες περιπτώσεις εφαρμογής του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959 με τρόπο που να μπορεί να αποφανθεί σχετικά με το συμβιβάσιμό τους με την κοινή αγορά.

II

Με την επιστολή της 15ης Νοεμβρίου 1985, η βελγική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, για την πρόθεσή της να χορηγήσει, δυνάμει του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959 ενισχύσεις στις επενδύσεις ενός κατασκευαστή επίπεδης υάλου με έδρα στο Moustier, της επαρχίας Namur.

Οι επενδύσεις αυτές, ποσού 1 201 725 000 βελγικών φράγκων, που αποβλέπουν στην ανανέωση μιας από τις δύο σειρές παραγωγής χυτής υάλου και τον εκσυγχρονισμό της άλλης, με βελτίωση των ενεργειακών μεγεθών και των όρων υγιεινής, χωρίς καμία αύξηση του βέλτιστου δυναμικού, θα επέτρεπαν κυρίως τη δυνατότητα παραγωγής χρωματιστής υάλου και υάλου με επιστρώσεις πυρολύσεως όπως και διαφανούς υάλου.

Οι σχεδιασθείσες ενισχύσεις θα είχαν τη μορφή επιδοτήσεως επιτοκίου κατά 4 % επί έξι έτη για 531,6 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, πριμοδότησης κεφαλαίου κατά 4 % επί έξι έτη, για 269,55 εκατομμύρια φράγκα και μιας απαλλαγής από το φόρο επί ακινήτων (précompte immobilier) επί έξι έτη για το σύνολο των επενδύσεων, που αντιπροσωπεύουν καθαρό ισοδύναμο επιχορήγησης ύψους 5,8 %. Η βελγική κυβέρνηση δικαιολόγησε τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις επικαλούμενη τη διαφοροποίηση της παραγωγής προς νέα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας χάρη στις σχετικές επενδύσεις, πράγμα που θα συνεπαγόταν επίσης αύξηση των εξαγωγών εκτός ΕΟΚ, τόνισε δε επίσης τις πραγματοποιούμενες εξοικονομήσεις ενέργειας και τις ευνοϊκές επιπτώσεις για τις άλλες οικονομικές δραστηριότητες στη σχετική περιοχή γενικότερα, και ιδίως για τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται στη, συνεχόμενη με την τελευταία, περιοχή σιδήρου και χάλυβα του Charleroi.

III

Μετά από προκαταρκτική εξέταση της κοινοποίησης, η Επιτροπή έκρινε ότι τα εν λόγω σχέδια ενισχύσεως δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, για το λόγο ότι θα νόθευαν τον ανταγωνισμό και θα επηρέαζαν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον, ιδίως λόγω της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ευρίσκεται ο τομέας της

(1) Moniteur Belge / Belgisch Staatsblad της 29. 8. 1959.

(2) ΕΕ αριθ. L 177 της 8. 7. 1975, σ. 13.

επίπεδης υάλου και ενόψει της γνώμης της Επιτροπής, ότι δηλαδή η ανακαίνιση μιας εγκατάστασης χυτής υάλου αποτελεί, καταρχήν, επένδυση αντικαταστάσεως. Οι παρεκκλίσεις από το άρθρο 92 της συνθήκης ΕΟΚ δεν φαίνεται να μπορούσαν να τύχουν εφαρμογής, και η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, κάλεσε δε προς τούτο τη βελγική κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της, με επιστολή της 13ης Ιανουαρίου 1986.

Η βελγική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας, με επιστολή της 13ης Ιουνίου 1986. Υπογράμμισε κυρίως τις προσπάθειες έρευνας και διαφοροποίησης που είχε καταβάλει η εν λόγω επιχείρηση, προσπάθειες στις οποίες την είχαν υποκινήσει και ενθαρρύνει οι δημόσιες αρχές. Κατά τη βελγική κυβέρνηση, οι δαπάνες έρευνας, ανάπτυξης και αυτές πριν τη βιομηχανική εφαρμογή, δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση μετά το 1979, εφόσον η τελευταία δεν είχε τη δυνατότητα να υπολογίσει με τις ενισχύσεις οικονομικής ανάπτυξης για το μεταγενέστερο στάδιο βιομηχανικής εφαρμογής και προσαρμογής της υφιστάμενης μονάδας παραγωγής. Η βελγική κυβέρνηση υποστήριξε επίσης ότι στην Ευρώπη δεν φαίνεται να υπάρχει σημαντικός ανταγωνισμός όσον αφορά τα νέα προϊόντα της δικαιούχου επιχειρήσεως, αμφισβήτησε δε την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των μονάδων παραγωγής στον τομέα της επίπεδης υάλου· αμφισβήτησε επίσης το ότι η ανακαίνιση μιας σειράς παραγωγής χυτής υάλου θα συνιστούσε επένδυση αντικατάστασης και απλού εκσυγχρονισμού.

Στο πλαίσιο της διαβούλευσης με τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, οι κυβερνήσεις δύο κρατών μελών καθώς και μια κλαδική ομοσπονδία, ένας όμιλος παραγωγής του ιδίου τομέα και η δικαιούχος επιχείρηση υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους.

IV

Η επιδότηση επιτοκίου, η πριμοδότηση με κεφάλαιο και η απαλλαγή από τη φορολογία ακινήτων που σχεδίασε η βελγική κυβέρνηση, συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, για το λόγο ότι θα επέτρεπαν στη δικαιούχο επιχείρηση να αποφύγει, βασιζόμενη σε κρατικούς πόρους, το βάρος ενός μέρους από το επενδυτικό κόστος που κανονικά όφειλε να φέρει.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, υπήρχαν στην Κοινότητα των Δέκα, στο τέλος του 1985, 25 μονάδες παραγωγής επίπεδης χυτής υάλου («floats») και έξι μονάδες παραγωγής επίπεδης μη μεταποιημένης υάλου και ακόμα τρία floats και δύο μονάδες μη μεταποιημένης υάλου στην Ισπανία και την Πορτογαλία.

Όσον αφορά το Βέλγιο, υπάρχουν τέσσερα floats και μια μονάδα μη μεταποιημένης υάλου.

Οι δύο σειρές χυτής υάλου του εν λόγω βέλγου παραγωγού έχουν συνολική πραγματική ικανότητα παραγωγής 446 000 τόνων κατ' έτος, πράγμα που αντιπροσωπεύει το 8 % περίπου της λειτουργούσας ικανότητας παραγωγής στην Κοινότητα και το ήμισυ περίπου της βελγικής παραγωγής επίπεδης υάλου βάσης.

Η επίπεδη ύαλος αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των ομάδων παραγωγών. Ο εν λόγω βέλγος παραγωγός εξάγει περίπου 50 % της παραγωγής του προς άλλα κράτη μέλη και 20 % σε τρίτες χώρες, ενώ η υπολειπόμενη παραγωγή πωλείται ή μεταποιείται στο Βέλγιο. Οι εξαγωγές επίπεδης υάλου της Οικονομικής Ένωσης Βελγίου-Λουξεμβούργου (CTCI 66440) προς άλλα κράτη μέλη ανέρχονται σε 413 000 τόνους κατά το 1982, 447 000 τόνους κατά το 1983, σε 481 000 τόνους κατά το 1984 και 430 000 τόνους κατά το 1985, ενώ οι εισαγωγές αντιστοιχούν σε 126 000 τόνους κατά το 1982, σε 114 000 τόνους κατά το 1983, σε 92 000 τόνους κατά το 1984 και σε 109 000 τόνους το 1985. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να θεωρείται ότι το Λουξεμβούργο διαθέτει σειρά χυτής υάλου.

Η βιομηχανία επίπεδης υάλου βάσης αντιμετωπίζει τα προβλήματα που προέκυψαν από τη στασιμότητα της ζήτησης και από το χαμηλό βαθμό χρησιμοποίησης των μονάδων παραγωγής, που είχαν αρνητική επίπτωση στη χρηματοοικονομική δομή των εταιρειών και προκάλεσαν τη μείωση της απασχόλησης και το κλείσιμο ορισμένων μονάδων παραγωγής. Η ομάδα των ευρωπαίων παραγωγών επίπεδης υάλου θεωρεί ότι η πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής στην Κοινότητα των Δέκα ανερχόταν σε 590 000 τόνους περίπου το 1982, σε 500 000 τόνους το 1983, σε 400 000 το 1984 και σε 480 000 το 1985, πράγμα που αντιστοιχεί σε ποσοστά 16 %, 13 %, 10 % και 12 % της καθαρής ικανότητας παραγωγής χρήσιμης υάλου. Για τους λόγους αυτούς, με την απόφαση 84/497/ΕΟΚ [1] η Επιτροπή έκρινε ότι η σχεδιαζόμενη από την ολλανδική κυβέρνηση ενίσχυση για την εγκατάσταση νέου εργοστασίου παραγωγής επίπεδης υάλου στις Κάτω Χώρες ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και όφειλε ως εκ τούτου να μη χορηγηθεί.

Κατά συνέπεια, οι σχεδιαζόμενες από τη βελγική κυβέρνηση ενισχύσεις επρόκειτο να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ, ευνοώντας την ενδιαφερόμενη επιχείρηση και τη βελγική παραγωγή επίπεδης υάλου.

Στις περιπτώσεις που η παρεχόμενη από ένα κράτος οικονομική στήριξη ενισχύει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων σε σχέση με άλλες που την ανταγωνίζονται εντός της Κοινότητας, θα πρέπει να θεωρείται ότι επηρεάζει αυτές τις άλλες επιχειρήσεις.

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 ορίζει ότι είναι καταρχήν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που παρουσιάζουν τα παρατιθέμενα στο ίδιο άρθρο χαρακτηριστικά.

Οι παρεκκλίσεις από την εν λόγω αρχή, που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 ΕΟΚ, δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην εν λόγω περίπτωση, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως και των στόχων των ενισχύσεων που σχεδιάσθηκαν.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 προβλέπει επίσης ενισχύσεις που μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Το συμβιβάσιμο με τη συνθήκη πρέπει να εξετάζεται στα κοινοτικά πλαίσια και όχι στα πλαίσια ενός κράτους μέλους. Για την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς και για την τήρηση των αρχών του άρθρου 3 στοιχείο στ) της

[1] ΕΕ αριθ. L 276 της 19. 10. 1984, σ. 37.

συνθήκης ΕΟΚ, οι εξαιρέσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1 που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 του ίδιο άρθρου πρέπει να ερμηνευθούν συσταλτικά κατά την εξέταση του καθεστώτος ενισχύσεων ή κάθε επιμέρους μέτρου ενίσχυσης.

Ειδικότερα οι παρεκκλίσεις μπορούν να ισχύσουν μόνο εάν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η απρόσκοπτη λειτουργία των κανόνων της αγοράς, χωρίς τις ενισχύσεις, δεν θα επαρκούσε για να παροτρύνει τους ενδεχόμενους δικαιούχους να ενεργήσουν προς επίτευξη ενός από τους επιδιωκόμενους στόχους.

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων σε περιπτώσεις που δεν συντελούν στην επίτευξη των στόχων αυτών, ή σε περιπτώσεις που η χορήγηση ενισχύσεων δεν είναι απαραίτητη για το σκοπό αυτό, συνεπάγεται ότι παρέχονται πλεονεκτήματα στις βιομηχανίες ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, η οικονομική θέση των οποίων θα ενισχυόταν, και επηρεάζονται οι όροι των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και νοθεύεται ο ανταγωνισμός, χωρίς να εξυπηρετείται το κοινό συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3.

Με βάση τα ανωτέρω, το σύνολο των ενισχύσεων που προγραμματίζονται δεν ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες για τις οποίες γίνονται δεκτές οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση ή διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, πρέπει να τονιστεί ότι σε καμία περιοχή του Βελγίου το βιοτικό επίπεδο δεν είναι ασυνήθως χαμηλό και δεν επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, κατά την έννοια της παρέκκλισης του στοιχείου α)· όσον αφορά την παρέκκλιση του στοιχείου γ), η περιοχή Moustier της επαρχίας Namur, όπου είναι εγκατεστημένος ο εν λόγω παραγωγός, δεν συγκαταλέγεται στις περιοχές στις οποίες θα έπρεπε να χορηγηθεί περιφερειακή ενίσχυση, βάσει της απόφασης 82/740/ΕΟΚ της Επιτροπής [1] για την οριοθέτηση των αναπτυξιακών ζωνών στο Βέλγιο.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΟΚ, είναι φανερό ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν προορίζεται για τη διευκόλυνση της πραγματοποίησης ενός σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε για την άρση σοβαρής διαταραχής της βελγικής οικονομίας.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) για τις ενισχύσεις που προορίζονται για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η περιοδική ανακαίνιση μιας μονάδας παραγωγής, που πρέπει να πραγματοποιείται κάθε έξι έως εννέα χρόνια αποτελεί καταρχήν επένδυση αντικατάστασης, το κόστος της οποίας αποτελεί μέρος των δαπανών εκμετάλλευσης. Είναι απολύτως κανονικό και προς το συμφέρον του παραγωγού να χρησιμοποιεί τις πλέον σύγχρονες και αποδοτικές τεχνικές μεθόδους και τα υλικά που του επιτρέπουν να μειώσει τα έξοδα διαχειρίσεως, συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης ενέργειας. Συνεπώς, η ενίσχυση για την περιοδική ανακαίνιση της μονάδας παραγωγής δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη ανάπτυξης του τομέα της επίπεδης υάλου χωρίς να επηρεάζει τους όρους των συναλλαγών με τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Για τους λόγους αυτούς, με την απόφαση 86/593/ΕΟΚ [2] η Επιτροπή θεώρησε ότι η προγραμματισθείσα από τη βελγική κυβέρνηση ενίσχυση για την ανακαίνιση δύο άλλων σειρών χυτής υάλου στο Βέλγιο, με βελτίωση των ενεργειακών μεγεθών και τεχνικές προόδους χωρίς καμία αύξηση της βέλτιστης ικανότητας παραγωγής, ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και δεν έπρεπε ως εκ τούτου να χορηγηθεί.

Οι πληροφορίες που διαβίβασαν η βελγική κυβέρνηση και η δικαιούχος επιχείρηση στο πλαίσιο της διαδικασίας, σχετικά με τις τεχνολογικές καινοτομίες που περιλαμβάνει η εν λόγω επένδυση, εξετάσθηκαν με ιδιαίτερη προσοχή από την Επιτροπή. Σύμφωνα με τη βελγική κυβέρνηση το κόστος των στοιχείων αυτών ανέρχεται σε 672 εκατομμύρια βελγικά φράγκα, πράγμα που αντιπροσωπεύει το 56 % της συνολικής επένδυσης. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη της το γεγονός ότι η δικαιούχος επιχείρηση είναι ο σημαντικότερος παραγωγός υάλου στην Ευρώπη, με παραγωγή υαλοπινάκων με επιστρώσεις κατευθείαν επάνω σε χυτή ύαλο, που εξοικονομούν ενέργεια.

Ως προς το θέμα αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη το ότι η ύαλος με επιστρώσεις μπορεί να ληφθεί με δύο διαφορετικές διαδικασίες, είτε με εναπόθεσή τους υπό συνθήκες κενού σε μονάδες βιομηχανικής μεταποίησης, είτε με πυρόλυση στις σειρές παραγωγής της επίπεδης υάλου. Οι δύο αυτές διαδικασίες οδηγούν σε διαφορετικά προϊόντα όσον αφορά την σύνθεσή τους, οι χρήσεις των οποίων είναι όμως εν μέρει οι ίδιες, δηλαδή η μόνωση κτιρίων. Ενόψει της πλεονάζουσας ικανότητας παραγωγής που οπωσδήποτε υπάρχει στον τομέα των θερμοκατεργασμένων και επενδυμένων υαλοπινάκων, η Επιτροπή με την απόφαση 84/507/ΕΟΚ [3] καθόρισε ότι μια ενίσχυση που σχεδίαζε να χορηγήσει η κυβέρνηση του Λουξεμβούργου για τη δημιουργία εγκατάστασης επιστρώσεων και βαφής της επίπεδης υάλου, ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και έπρεπε ως εκ τούτου να μη χορηγηθεί.

Η ευρωπαϊκή ομάδα των παραγωγών επίπεδης υάλου, αν και θεωρεί ότι είναι δικαιολογημένες οι ενισχύσεις για τις επισκευές των υφιστάμενων εγκαταστάσεων επίπεδης υάλου βάσης — γνώμη την οποία δεν συμμερίζεται η Επιτροπή — αντιτάχθηκε το 1985 σε όλες τις ενισχύσεις για επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης της επίπεδης υάλου που προορίζεται για χρήσεις στον τομέα του αυτοκινήτου και των οικοδομών.

Υπό τις συνθήκες αυτές η εν λόγω ενίσχυση θα επηρέαζε τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον, ακόμη και αν η επένδυση περιελάμβανε τεχνολογικές καινοτομίες.

Ως εκ τούτου, το σχέδιο ενισχύσεως της βελγικής κυβερνήσεως δεν πληροί τους όρους που απαιτούνται για να τύχει μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ,

[1] ΕΕ αριθ. L 312 της 9. 11. 1982, σ. 18.

[2] ΕΕ αριθ. L 342 της 5. 12. 1986, σ. 32.

[3] ΕΕ αριθ. L 283 της 27. 10. 1984, σ. 39.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Δεν επιτρέπεται στη βελγική κυβέρνηση να προβεί σε εκτέλεση του σχεδίου της που κοινοποίησε στην Επιτροπή με επιστολή της 15ης Νοεμβρίου 1985, να χορηγήσει δηλαδή, δυνάμει του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959, ενισχύσεις στις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στο Moustier από κατασκευαστή υαλοπινάκων.

Άρθρο 2

Η βελγική κυβέρνηση υποχρεούται να ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που θα έχει λάβει για να συμμορφωθεί με αυτήν.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1986.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής